

A8-0119/2017

30.3.2017

JELENTÉS

„A termőföldek koncentrációjának jelenlegi állapota az Unióban: a mezőgazdasági termelők földhöz jutásának megkönnyítése” című kérdésről (2016/2141(INI))

Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság

Előadó: Maria Noichl

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS.....	16
INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL.....	19
NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN	20

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

**„A termőföldek koncentrációjának jelenlegi állapota az Unióban: a mezőgazdasági termelők földhöz jutásának megkönnyítése” című kérdésről
(2016/2141(INI))**

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak a „Földszerzés – figyelemztetés Európának és közelgő veszély a családi gazdaságokra” című, 2015. január 21-i véleményére,
 - tekintettel a Világélelmezés-biztonsági Bizottságnak (CFS) a földművelés, a halászat és az erdőgazdálkodás felelősségteljes irányítására vonatkozó, 2012. május 12-i önkéntes iránymutatásaira,
 - tekintettel az európai mezőgazdasági területek mint közös vagyon védelméről és igazgatásáról szóló 187/2015. számú petícióra: a civil társadalmi szervezetek fenntartható és tisztességes uniós földhasználati politikára irányuló felhívására,
 - tekintettel az Európai Parlament Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottságának „A tisztességtelen termőföldszerzés mértéke az EU-ban” (Extent of Farmland Grabbing in the EU) című tanulmányára¹,
 - tekintettel az Európai Bizottság által Bulgária, Lettország, Litvánia, Lengyelország, Szlovákia és Magyarország tagállamokkal szemben indítani tervezett vagy már indított kötelezettségszegési eljárásokra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
 - tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság jelentésére (A8-0119/2017),
- A. mivel 2013-ban a 27 tagú EU-ban a gazdaságok csupán 3,1%-a rendelkezett az európai mezőgazdaságban hasznosított területek 52,2%-a felett, és ehhez képest 2013-ban a gazdaságok 76,2%-a csupán a termőföld 11,2%-át birtokolták; mivel ez a tendencia ellentétes a fenntartható, multifunkcionális európai mezőgazdasági modellel, amelynek fontos jellemzői a családi gazdaságok;
- B. mivel ez egyenlőtlenséget okoz a földhasználatban az EU-n belül – 0,82-es Gini-együtthatóval – Brazíliához, Kolumbiához és a Fülöp-szigetekhez hasonló országokkal egy szinten²;
- C. mivel a mezőgazdasági területek ilyen egyenlőtlen felosztása egyben a KAP támogatásainak az egyenlőtlen felosztását is jelenti, mivel a KAP-kiadások túlnyomó részét kitevő közvetlen kifizetéseket elsősorban hektáronként teljesítik;
- D. mivel a földterületek és a támogatások tényleges eloszlása talán még ennél is

¹ Az Európai Parlament Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottságának „Extent of Farmland Grabbing in the EU” (A tisztességtelen termőföldszerzés mértéke az EU-ban) című tanulmánya, 24. oldal, (PE540.369).

² Ugyanott.

egyenlőtlenebb, de a rendelkezésre álló statisztikák nem teszik lehetővé, hogy a gazdaságok tulajdonlásáról és ellenőrzéséről bármit is meg lehessen állapítani;

- E. mivel a földhöz és tulajdonhoz jutás az egyes tagállamok nemzeti jogszabályaiban meghatározott alapvető jog;
- F. mivel a földhöz jutás alapvető fontosságú számos emberi jog érvényesítéséhez, illetve befolyásolja az Európai Unió Alapjogi Chartáját;
- G. mivel a földterület egyrészt tulajdon, másrészt közjó, és társadalmi kötelezettségekkel jár;
- H. mivel az EU-nak nincsenek a földterületre vonatkozó kizárólagos vagy megosztott hatáskörei, különböző uniós politikák vonatkoznak a földgazdálkodás különböző politikai, társadalmi, kulturális és környezeti szempontjaira, megteremtve a földgazdálkodás uniós szinten holisztikusabb megközelítésének szükségességét;
- I. mivel a német alkotmánybíróság már 1967. január 12-i ítéletében (1 BvR 169/63, BVerfG 21, 73–87. pont) kimondta, hogy a vidéki földforgalomnak nem szabadna olyan szabadnak lennie, mint minden más tőke forgalmának, hiszen a föld és a talaj nem növelhető és létfontosságú, és a méltányos jogi és társadalmi rend megköveteli, hogy a földdel kapcsolatos közérdeket minden egyéb tulajdonhoz képest jobban figyelembe vegyék¹;
- J. mivel a föld egyre szűkösebb mértékben rendelkezésre álló, nem megújuló erőforrás, és mivel a föld szolgáltatja az alapot az egészséges és elégséges táplálékhoz jutáshoz fűződő emberi joghoz, és a túléléshez szükséges több ökoszisztéma-funkcióhoz, és mivel ezért nem szabad hagyományos árucikknek tekinteni; mivel a föld továbbá kétszeresen is veszélyeztetett, egyrészt a termőföldek talajelzáródás, városiasodás, idegenforgalom és infrastrukturális projektek miatti elvesztése, másrészt a földnek a nagyüzemi mezőgazdasági termelők és a mezőgazdaságon kívüli beruházók kezében való koncentrációja által; mivel ugyanakkor a hatóságok feladata ellenőrizni és korlátozni a termőföldek ilyen tevékenységek miatti elvesztését;
- K. mivel a föld mint erőforrás nem csak a használat, hanem a földművelési és nem földművelési célú befektetés és a földművelők generációi közötti ellentétek következtében is sok konfliktus forrása, tekintve, hogy a földművelésbe belefogó fiatalok, különösen azok, akik nem földművelő családból származnak, a költségek miatt nehezebben tudnak földhöz jutni;
- L. mivel a tagállamok felelősek azért, hogy a földpiacok politikája és a földpiacok különböző szabályozás alá esnek az egyes tagállamokban, és mivel ez jelentős hatással lehet a gazdaságok versenyképességére a belső piacon;
- M. mivel a termőföld megmunkálásának finanszírozása sokba kerül; mivel a földtulajdonlást az egyes ország örökösödési jogszabályai is kötik, ami miatt az új

¹ Landwirtschaftliche Bodenmarktpolitik: Allgemeine Situation und Handlungsoptionen Bericht der Bund-Länder-Arbeitsgruppe „Bodenmarktpolitik“ gemäß Beschluss der Amtschefinnen und Amtschefs der Agrarressorts der Länder vom 16. Januar 2014 (2015. március), 37. o.

generációk birtokba jutásakor újrafinanszírozásra lehet szükség; mivel a termőföld ára befolyásolja a földkoncentrációt; mivel megtörténhet, hogy a pályafutásuk végéhez közeledő, örökösrel nem rendelkező gazdálkodók a legtöbbet kínáló vevőnek adják el földjüket, hogy szerény nyugdíjukat ki tudják egészíteni;

- N. mivel 25/2016. számú különjelentésében az Európai Unió Számvevőszéke hangsúlyozza, hogy javítani kell a termőföldek feltérképezésére és a területi alapú támogatás kiszámítására szolgáló rendszert;
- O. mivel a mezőgazdasági számviteli információs hálózathoz, az Eurostat gazdaságszerkezeti felméréséhez és az integrált igazgatási és ellenőrzési rendszerhez hasonló uniós szintű statisztikai eszközök a földtulajdon különböző aspektusai kapcsán gyűjtenek adatokat; mivel mindezidáig hiányosak – és egyes tagállamokban nincsenek a teljesség igényével összegyűjtve és kiadva – az átfogó, naprakész, átlátható és jó minőségű adatok a földtulajdonról, a tulajdonosi szerkezetekről, a bérművelésről, a földpiaci ár- és volumenmozgásokról, valamint az európai szintű idevonatkozó szociális és környezeti mutatókról;
- P. mivel alapvetően fontos a piac kellő mértékű, többek között a földek észszerű felosztását illető átláthatósága, és mivel annak a földpiacon tevékenykedő intézményekre is ki kellene terjednie;
- Q. mivel a földterületek nem mezőgazdasági profilú befektetőknek és holdingoknak történő értékesítése sürgető probléma szerinte az Unióban, és mivel a külföldiek földszerzésére vonatkozó moratórium lejártá óta különösen az új tagállamokra nagy nyomás nehezedik abban az irányban, hogy módosítsák jogszabályaikat, mivel a viszonylag alacsony földárak miatt a nagybefektetők felvásárolják a földeket;
- R. mivel a termőföldek széles körű elosztása a szociális piacgazdaság egyik kulcsfontosságú tényezője, és társadalmi kohézió, a vidéki térségekben megvalósuló munkahelyteremtés, a magas mezőgazdasági hozzáadott érték és a társadalmi béke fontos előfeltétele;
- S. mivel a mezőgazdasági használatban lévő területek különös jelentőséggel bírnak a vízgazdálkodás és az éghajlat, a szén-dioxid-kibocsátási költségvetés és az egészséges ételkészítés előállítására, valamint a biológiai sokféleség, a talaj termőképessége és a kultúrtáj megőrzése szempontjából; mivel az európai termőföldek kb. 20%-a már jelenleg is kárt szenved az éghajlatváltozás, valamint a szél és víz okozta talajerózió miatt; mivel a globális felmelegedés miatt az Unió egyes régiói, különösen Dél-Európa már szárazságnak és más szélsőséges időjárási körülményeknek vannak kitéve, ami a talaj eróziójához vezet, és korlátozza a jó minőségű/mezőgazdasági művelésre alkalmas földhöz jutást;
- T. mivel nagymértékű egyensúlyhiány áll fenn a jó minőségű termőterületek eloszlása terén, és mivel a jó minőségű termőföldek meghatározóak az élelmiszerek minősége, az élelmiszerbiztonság és az emberek jólléte szempontjából;
- U. mivel az élelmiszerek és takarmányok, valamint a nem fosszilis energia iránti kereslet, továbbá az üzemanyag- vegy- és textilipar, illetve a biogazdaság megújuló nyersanyagok iránti kereslete folyamatosan nő, ami a termőföld árának növekedésével

jár;

- V. mivel a kis- és közepes méretű gazdaságok, széles körű tulajdonlás vagy szilárd földhasználati jogok és a közbirtokokhoz való hozzáférés a legjobb módjai a felelősségteljes földhasználat és a fenntartható területgazdálkodás biztosításának, továbbá az azonosulás és összetartás ösztönzésének, mivel az ilyen földhasználati jogok ilyen formái arra ösztönzik az embereket, hogy a vidéki régiókban maradjanak és lehetővé teszi számukra, hogy itt dolgozzanak, ami pozitív hatással van a vidék társadalmi-gazdasági infrastruktúrájára, az élelmezésbiztonságra, az élelmiszer-önrendelkezésre és a vidéki életforma megőrzésére; mivel a föld és a természeti erőforrások egyenlőtlen elosztása és az azokhoz való egyenlőtlen hozzáférés növeli a társadalom kettészakadásának, a munka- és életkörülmények romlásának, illetve az elszegényedésnek a veszélyét; mivel az Unió élelmiszerpiacához kapcsolódó ágazatokban a magas hatalmi koncentráció károsan befolyásolhatná a fogyasztói jogokat és csökkenthetné a gazdálkodók bevételeit; mivel azoknak a gazdálkodóknak, akik nem birtokolják a termőföldet, olyan földbérleti szerződéssel kellene rendelkezniük, amely megfelelően szilárd és hosszú távú ahhoz, hogy nyereségessé tegyék saját beruházásaikat;
- W. mivel az európai agrárpolitika célja egy olyan multifunkcionális mezőgazdaságon alapuló európai mezőgazdasági modell megőrzése, amelyre elsősorban a földtulajdonnal rendelkező tőkeerős családi és szövetkezeti gazdaságok jellemezőek; mivel a tulajdon széles diverzifikációja, a stabil birtokjogi viszonyok és a közbirtokokhoz való hozzáférés, amelyekkel fenntartható módon gazdálkodnak, biztosítják a forrásokhoz való tisztességes hozzáférést és a sokrétű, lakóhelyhez kötődő, hagyományokkal, jogbiztonsággal és felelősséggel rendelkező agrárstruktúrát a társadalom javára; mivel az ilyen modell óvja a hagyományos termékeket és az élelmiszer-önrendelkezést, valamint ösztönzi az innovációt a környezet és a jövő nemzedékek védelme mellett;
- X. mivel amellett, hogy élelmiszert állítanak elő, a családi gazdaságok igen fontos társadalmi és környezeti funkciókat is betöltenek, amelyeket az ipari mezőgazdaság nem mindig képes ellátni; mivel a kis- és közepes méretű, családok által önállóan vagy a fogyasztók támogatásával (közösségi támogatású mezőgazdaság) működtetett mezőgazdaság igen biztató modell a jövőre nézve, többek között gazdasági szempontból is, mivel e gazdaságokat gyakran fokozott belső diverzifikáció jellemzi, ami növeli ellenálló képességüket, és nagy hozzáadott értéket biztosít a vidéki területeken;
- Y. mivel a mezőgazdasági területek koncentrációja hátrányosan érinti a vidéki közösségek fejlődését és a vidéki területek társadalmi-gazdasági életképességét, és munkahelyek megszűnését okozza a mezőgazdaságban, rontva a mezőgazdaságból élő közösségek életszínvonalát, csökkentve az élelmiszer-utánpótlást, és egyensúlyhiányt teremtve a területfejlesztésben és a szociális szférában;
- Z. mivel a mezőgazdasági ágazat jövője a fiatal generáción és az ő innovációs és beruházási hajlandóságukon múlik, ami létfontosságú a vidéki térségek jövője szempontjából, hiszen csak így állítható meg az elöregedés a mezőgazdaságban és így biztosítható az utódlás, ami nélkül a nemzedékek közötti szerződés is érvényét veszti; mivel ugyanakkor a fiatal és induló mezőgazdasági termelők számára rendkívül nehéz mezőgazdasági földterülethez és hitelhez hozzáférni, ami csökkenti az ágazat

vonzerejét;

- AA. mivel a földhöz jutás a gazdaságalapítás elsődleges feltétele, ez pedig munkahelyeket teremt és fokozza a társadalmi és gazdasági fejlődést;
- AB. mivel időközben a mezőgazdasági földterületek árai és bérleti díjai számos régióban olyan szintre emelkedtek, amely ösztönzi a pénzügyi spekulációt, aminek következtében sok mezőgazdasági üzem számára gazdaságilag lehetetlenné vált a bérelt területek megtartása, illetve hogy az életképes kis- és közepes méretű üzem fenntartása érdekében területeket szerezzenek – új üzemek alapításáról nem is beszélve –, hiszen alig van elérhető földterület a piacon;
- AC. mivel a termőföldek tagállamonként eltérő árai tovább fokozzák a területek koncentrációját, és mivel a termőföldek árainak alakulása nem követi a többi ágazat gazdasági fejlődését;
- AD. mivel számos tagállamban a termőföldek értékesítési ára és néhány esetben a bérleti díja már nem az élelmiszer-termelésből levezethető bevételeken alapul;
- AE. mivel a bérleti díjak gyakran nem a gazdaságok fenntartható bevételein alapulnak, ezért a tőkekövetelmények túl magasak és túl sok kockázattal járnak ahhoz, hogy ösztönözzék a gazdálkodás megkezdését;
- AF. mivel az élelmiszerek és takarmányok iránti kereslet kiegészül a biogazdaság nyersanyagok, például bioüzemanyag és a vegyipar és textilipar számára szükséges nyersanyagok iránti növekvő keresletével, ami az új szereplőket termőföldvásárlásra ösztönzi;
- AG. mivel egyes tagállamok nem hoztak létre hatékony földpolitikát, az EU politikai és támogatásai egyes esetekben ösztönzőleg hathatnak a koncentrációs folyamatokra, hiszen a területalapú közvetlen kifizetések sokkal inkább a nagy gazdaságokhoz és a helyzetüket már megszilárdított termelőkhöz kerülnek, és ezen eszközök felhasználása a földárak emelkedését eredményezi, ami ösztönzi a letelepedésre alkalmas földet kereső fiatalok, valamint a gyakran kevesebb pénzügyi eszközzel rendelkező kis- és középvállalkozások földpiacról való kizárását; mivel ez azt jelenti, hogy az európai mezőgazdasági támogatások, amelyeknek többek között a kis- és középvállalkozásokhoz kellene kerülniük, nem ritkán rossz helyre kerülnek;
- AH. mivel a földterületek kevés termelő kezében való koncentrációja torzítja a termelést és a piaci folyamatokat, továbbá a tagállamok és/vagy az egész EU mezőgazdasági gazdálkodása tekintetében kontraproduktív hatású;
- AI. mivel a 2013-ban megreformált közös agrárpolitika (KAP) lehetővé tette többek között e hatások korlátozását, bevezetve egy, az első hektárok után járó megemelt kifizetést és a támogatások fokozatos csökkentését; mivel továbbá ezek a területalapú közvetlen kifizetések alapvető szerepet játszanak a magas termelési színvonalat képviselő európai mezőgazdasági üzemek versenyképességének és fenntarthatóságának biztosításában;
- AJ. mivel számos tagállamban – elsősorban a 2007-es pénzügyi és gazdasági válság óta – a termőföldekbe irányuló beruházás biztonságos befektetésnek számít; mivel a

termőföldet a mezőgazdasági ágazaton kívüli befektetők és pénzügyi spekulánsok, úgymint nyugdíjalapok, biztosítótársaságok és vállalkozások riasztó mennyiségben vásárolják fel; és mivel a földterületek tulajdonlása még a jövőbeli infláció mellett is biztonságos befektetés marad;

- AK. mivel számos tagállam szabályozó intézkedéseket fogadott el, hogy megvédjék termőföldjeiket a befektetők felvásárlásától; mivel a földvásárlások során számos visszaélésre derült fény, melyek zsebszerződések formájában valósultak meg, ahol a szerződések megkötésének dátumát meghamisították; mivel ugyanakkor a befektetők már sok földterületet felvásároltak;
- AL. mivel a földpiacon létrejövő spekulációs buborékok a termőföldek piacára nézve komoly következményekkel járnak, és mivel a határidős kereskedelemre vonatkozó, nyersanyagokkal kapcsolatos pénzügyi spekuláció tovább emeli a termőföldek árát;
- AM. mivel a földszerzésben különböző lényeges tényezők játszanak szerepet, többek között a növekvő globalizáció, a népesség számának emelkedése, az élelmiszerek és a természetes nyersanyagok iránti növekvő kereslet, valamint az agrárpolitika kontraproduktív hatásai;
- AN. mivel a mezőgazdasági földterületek ellenőrizetlen koncentrációja olyan nagy gazdaságok kialakulásához vezet, amelyeket a mezőgazdasági termelésből származó lehető legnagyobb profit megszerzése hajt, miközben gyakran jelentős és visszafordíthatatlan kárt okoznak a környezetben;
- AO. mivel a földtulajdonlás koncentrációjának egyik következménye, hogy a profit és az adóbefizetések a vidéki területekről nagy vállalkozások központjaiba vándorolnak;
- AP. mivel a közvetlen kifizetések 150 000 euróban való maximalizálására vonatkozó jelenlegi szabályok nem alkalmazandók, ha a jogi személyek több, mezőgazdasági tevékenységet folytató leányvállalattal rendelkeznek, amelyek mindegyike 150 000 eurónál kevesebb közvetlen kifizetésben részesül;
- AQ. mivel a részvénytársaságok mezőgazdasági részvétele ijesztő gyorsasággal terjed; mivel e társaságok gyakran határokon átnyúlóan működnek és olyan üzleti modellt követnek, amelyet sokkal inkább a földspekulációk, mintsem a mezőgazdasági termelés iránti érdeklődés vezérel;
- AR. mivel a fent leírt problémák nemcsak a mezőgazdasági földterületekre, hanem ugyanolyan ijesztő mértékben az erdőkre és a halászatra is vonatkoznak;
1. rámutat, hogy a földre és annak megművelésére vonatkozó kérdések, valamint a várostervezési szabályok tagállami hatáskörbe tartoznak; felszólítja ezért a tagállamokat, hogy közpolitikáikban vegyék jobban figyelembe a mezőgazdasági földterületek védelmét és irányítását, valamint a földtulajdonváltást;
 2. felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre a termőföldek koncentrációja és birtokjogi viszonyai szintjére vonatkozó információk és adatok gyűjtésére irányuló megfigyelőszolgálatot Uniós-szerte, megjegyezve, hogy annak feladatai az alábbiak lennének: a földszerzési és -bérleti áraknak, valamint a tulajdonosok és bérlők piaci

magatartásának nyilvántartása; a földhasználat változásai miatti termőföldvesztésnek, a talaj termőképessége és a talajerózió tendenciáinak megfigyelése; valamint rendszeres jelentéstétel;

3. úgy véli, hogy a tagállamoknak rendszeresen meg kell osztaniuk egymással és a Bizottsággal a földre vonatkozó nemzeti jogszabályaikra, a földhasználat változására vonatkozó információkat és elsősorban a spekulációs célú földvásárlásokra vonatkozó ügyeket;
4. felkéri a Bizottságot, hogy hozzon létre egy magas szintű munkacsoportot a termőföldek koncentrációja jelentette probléma kivizsgálására, végezzen tanulmányt a különböző tagállamokban a földkoncentrációra és a mezőgazdasági termelésre vonatkozóan alkalmazott politikai intézkedések (támogatások és megszorítások) hatásáról, és elemezze az ilyen koncentrációnak az élelmiszer-ellátásra, a foglalkoztatásra, a környezetre, a talajminőségre és a vidéki fejlődésre jelentett kockázatairól;
5. felkéri a tagállamokat, hogy összpontosítsanak a földhasználatra irányuló politikáikban rendelkezésre álló eszközök – mint az adózás, a támogatási programok és a KAP-támogatás – alkalmazására, hogy az egész EU-ban fennmaradjon a családi gazdaságokon alapuló mezőgazdasági modell;
6. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy rendszeresen gyűjtsenek összehasonlítható minőségű adatokat a földterületek bérleti díjainak szintjéről és értékesítési áraitól, többek között a részesedésszerzésen keresztüli földvásárlásokról és a nagy földterületekre kiterjedő tranzakciókról, a birtokvesztésről, a földbirtoklási jogok megsértéséről és a spekulációs áremelkedésekről valamennyi tagállamban; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen közzé az elszámolási gyakorlatok harmonizációjára vonatkozó iránymutatásokat, és ösztönözze a nemzeti jogszabályokkal kapcsolatos bevált gyakorlatok megosztását a mezőgazdasági termőföldek és mezőgazdasági tevékenységek megőrzésére irányuló intézkedések azonosítása érdekében;
7. szükségesnek tartja, hogy a tagállamok elkészítsék a mezőgazdasági földterületek jegyzékét, ahol a mezőgazdasági földek tulajdonára és használatára vonatkozó viszonyok naprakészen és pontosan – az érintett felek adatvédelmi jogait teljes mértékben tiszteletben tartva – , anonimizált és nyilvánosan hozzáférhető statisztikai adatok formájában vannak összefoglalva;
8. felszólítja a Bizottságot, hogy ennek alapján rendszeres időközönként tegyen jelentést a Tanácsnak és a Parlamentnek a földhasználatról, az árakkal, valamint a földtulajdont és a föld bérletét szabályozó nemzeti politikákkal és jogszabályokkal kapcsolatos helyzetről, valamint arra, hogy tegyen jelentést a Világélelmezés-biztonsági Bizottságnak (CFS) a földművelés, a halászat és az erdőgazdálkodás felelősségteljes irányítására vonatkozó önkéntes iránymutatásainak EU általi végrehajtásáról;
9. elismeri, hogy a töredezett földparcellák megerősítését szolgáló programok, amelyek a földterületek integrált területgazdálkodás keretében különféle típusú eljárásokat használnak és amelyek figyelembe veszik a helyi és regionális feltételeket, nélkülözhetetlen eszközei a mezőgazdasági struktúrák fejlesztésének és a területhasználati konfliktusok megoldásának; e tekintetben javasolja, hogy ahol a

birtokrendezés földbérlés útján valósul meg, a bérleti díj a mezőgazdasági ágazat szempontjából legmegfelelőbb módon, a termelési kapacitáshoz és a jövedelmezőséghez kapcsolódjon, továbbá felhívja a tagállamokat, hogy osszák meg a mezőgazdasági földekkel kapcsolatos területgazdálkodás során szerzett tapasztalataikat;

10. úgy véli, hogy a földterületek piacára vonatkozó, jól átgondolt és koordinált, regionális és helyi földhasználati tervezés révén megvalósított szakpolitikák elősegíthetik a nem mezőgazdasági jellegű földhasználat csökkentését;
11. elismeri, hogy bár a földpolitika alapvetően a tagállamok hatáskörébe tartozik, arra hatással lehet a KAP vagy a vonatkozó szakpolitikai területek, ami jelentősen kihathat a gazdaságok versenyképességére a belső piacon; úgy véli, hogy a földpolitikának elő kell segítenie a birtokjogi viszonyok és a földhöz való hozzáférés széles körű, igazságos és méltányos elosztását, illetve a haszonbérletű gazdálkodó jogállásának megfelelő kereten belüli biztosítását, tekintettel arra, hogy ez közvetlen hatással van az emberek vidéki élet- és munkakörülményeire, illetve életminőségére; emlékeztet arra, hogy a birtokjogi viszonyok és a területgazdálkodás nemzedékeken átívelő, fontos társadalmi szerepet tölt be, amely azon alapul, hogy a vállalkozások és munkahelyek megszűnése az európai kisbirtokos mezőgazdaság összeomlásához és a vidéki területek hanyatlásához, és ezáltal nem kívánt strukturális változásokhoz vezet a társadalom egészének vonatkozásában;
12. felhívja a tagállamokat, hogy a KAP céljainak elérése érdekében a mezőgazdasági földterületek vásárlásakor és bérlésekor – a nemek közötti egyenlőség elvének érvényesítésével – biztosítsanak elsőbbséget, beleértve az elővételi jogot, amennyiben van ilyen, a kis- és közepes méretű helyi termelőknek, a kezdő és a fiatal mezőgazdasági termelőknek, mivel ha a lehető legnagyobb arányban saját tulajdonú földterületen gazdálkodnak, az saját gazdaságuk fenntartható és megbízható fejlődését segíti elő, különösen amikor a nem mezőgazdasági termelők körében egyre nő az érdeklődés – igen gyakran pusztán spekulatív célból – mezőgazdasági földterületek megszerzése iránt; arra buzdítja a tagállamokat, hogy támogassák a kisméretű családi gazdaságokat és a fenntartható termelési módszereket;
13. emlékeztet arra, hogy a magas beruházási költségek a kis- és közepes méretű családi és szövetkezeti gazdaságok esetében akadályozzák a mezőgazdasági földterületek és erdőterületek vásárlását és bérlését;
14. elismeri, hogy fontos a kisméretű családi gazdaságok vidéki életben játszott szerepe, mivel amellet, hogy elegendő mennyiségű egészséges és jó minőségű élelmiszert termelnek és biztosítják e térségekben a földtulajdon széles körű elosztását, tevékeny szerepet játszanak a vidéki területek gazdasági szerkezetében a kulturális örökség megőrzésével és a vidéki élet megtartásával, a társadalmi élet fenntartásával és a természeti erőforrások fenntartható felhasználásával; felhívja a figyelmet a gazdaságok generációk közötti átadása során felmerülő problémákra, különös tekintettel a gazdaságok családon kívülre történő átadására, és felszólítja a tagállamokat, hogy gyűjtsenek adatokat e jelenségekről és alakítsanak ki jogi keretet az ilyen problémák kezelésére;
15. emlékeztet arra, hogy a KAP rögzíti a fiatal mezőgazdasági termelők ösztönzését, amelynek célja a mezőgazdasági termelésbe való belépésük előmozdítása; kéri továbbá,

hogy olyan átfogó megközelítést alkalmazzanak, amely hozzájárul ahhoz, hogy a gazdaságokat képzett fiatal mezőgazdasági termelők, nők és mezőgazdasági termelést megkezdeni kívánó egyéb személyek vehessék át vagy alapíthassák; megjegyzi azonban, hogy az új belépők még mindig a strukturális akadályokhoz kapcsolódó akadályokba, például a magas árakba és a gazdaság családon kívüli utódlást sújtó magas adókba ütköznek;

16. hangsúlyozza az európai strukturális politika relevanciáját a vidéki térségek fejlesztése, például az önálló kis és közepes méretű cégek és a szövetkezetek, a fiatalok és különösen a nők számára a mezőgazdasági földterületekhez való hozzájutás tekintetében nyújtott speciális támogatás szempontjából;
17. hangsúlyozza, hogy különösen az új belépők és a fiatal mezőgazdasági termelők számára nehéz hitelhez jutni a föld tulajdonjogának vagy bérleti jogának megszerzésére; felszólítja a Bizottságot, hogy a KAP és a kapcsolódó szakpolitikák keretében bocsásson rendelkezésre megfelelő eszközöket, amelyek megkönnyítik e termelők gazdálkodásba történő belépését azáltal, hogy a fenntartható hitelhez méltányos hozzáférést biztosítanak számukra;
18. úgy véli, hogy a helyi közösségeknek részt kell venniük a földhasználatra vonatkozó döntésekben;
19. felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsanak ösztönzőket a városi mezőgazdasági termelés, valamint a részvételen alapuló mezőgazdasági termelés és a földmegosztási megállapodások egyéb formáinak fejlesztésére, figyelembe véve egyrészt a vidéki területen a mezőgazdasági földterületekhez való korlátozott hozzáférést, másrészt a városi és a városkörnyéki mezőgazdaság iránti növekvő érdeklődést;
20. arra buzdítja a tagállamokat, hogy kutatási és innovációs projekteken keresztül tegyenek nagyobb erőfeszítéseket a tudástranszfer érdekében a talajminőség agrár-környezetvédelmi eljárások alkalmazása révén történő javítása céljából, tekintettel arra, hogy a mezőgazdasági földterületek az élelmiszer-termelés, a tartós ökoszisztémák és az életteli vidéki térségek alapját képezik;
21. felhívja a tagállamokat, hogy a földpiaci politikájukat oly módon alakítsák, hogy az a mezőgazdasági tevékenység szempontjából megfelelő pénzügyi feltételek mellett tegye lehetővé a földtulajdonhoz vagy földbérléshez való hozzáférést, továbbá arra, hogy kövessék nyomon a mezőgazdasági területek árait és bérleti díjait; kéri továbbá, hogy a mezőgazdasági területekkel kapcsolatos tranzakciókra vonatkozzon előzetes eljárás, amely ellenőrzi a földterületekre vonatkozó nemzeti jogszabályoknak való megfelelést és kiterjed a társaságok egyesülésére, szétválására és az alapítványok alapítására is; úgy véli, hogy a bérleti szerződések szigorúbb ellenőrzése, valamint egy elmulasztása esetén szankcionálható bejelentési kötelezettség helyénvaló lenne, mivel a bérlés gyakran a vétel irányába tett első lépés; sürgeti a tagállamokat annak biztosítására, hogy földbérlésre vonatkozó szabályozásuk a bérlők számára előírja mezőgazdasági tevékenység folytatását; úgy véli, hogy a földpiacra vonatkozó politikának meg kell akadályoznia az erőfölényes helyzetek kialakulását a földpiacokon;
22. arra buzdítja a tagállamokat, hogy vessenek be olyan eszközöket a földpiac szabályozására, amelyeket egyes tagállamokban az uniós szerződések rendelkezéseit

betartva már sikerrel alkalmaznak, például a földek értékesítésének és bérlésének állami engedélyezése, elővásárlási jog, mezőgazdasági tevékenység folytatása, a jogi személyek földvásárláshoz való jogának korlátozása, a megvásárolható hektárok számára vonatkozó felső korlát, a mezőgazdasági termelők előnyben részesítése, földalapok képzése, az áraknak a gazdaságok bevételeihez viszonyított indexálása stb.;

23. hangsúlyozza, hogy a nemzeti igazságszolgáltatási rendszereknek valamennyi fél jogait védeniük kell a bérleti szerződésekkel kapcsolatos szabálytalanságok tekintetében, továbbá hogy a nemzeti hatóságoknak lépéseket kell tenniük a hatályos nemzeti jogszabályokban meglévő és a szerződésekkel való visszaéléseket lehetővé tevő valamennyi joghézag megszüntetésére;
24. emlékeztet egyes tagállamok által a spekulatív földeladások elkerülése érdekében hozott, földpiacot szabályozó pozitív intézkedésekre; emlékezteti a tagállamokat, hogy az adójogszabályok hatékony eszközt adnak a kezükbe a földpiac szabályozásához;
25. felhívja a tagállamokat, hogy a földpiacra vonatkozó szabályozási politikát oly módon alakítsák, hogy az a mezőgazdasági területek értékesítési árainak és bérleti díjainak emelkedését lassítsa; sürgeti továbbá, hogy ezekre az árakra vonatkozzon jóváhagyási eljárás, amely kiterjed a társaságok egyesülésére, szétválására és az alapítványok alapítására is; úgy véli, hogy a bérleti szerződések szigorúbb ellenőrzése, valamint egy elmulasztása esetén szankcionálható bejelentési kötelezettség helyénvaló lenne, mivel a bérlet gyakran a vétel irányába tett első lépés;
26. szorgalmazza, hogy a tagállamokat támogassanak vagy hozzanak létre megfelelő, állami részvétellel és nyilvános felügyelet mellett működő, területgazdálkodással foglalkozó intézményeket;
27. felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy támogassanak minden olyan innovatív földmegosztási intézkedést, amely segíti a fiatal mezőgazdasági termelőket tevékenységük megkezdésében, elsősorban a szolidaritás elvén alapuló olyan beruházási alapok útján, amely lehetővé teszi a megtakarítók számára, hogy pénzeszközeiket a társadalom szempontjából hasznos módon fektessék be, és segítséget nyújtsanak azoknak a fiataloknak, akik nem rendelkeznek elég forrással ahhoz, hogy földet vásároljanak, és megkezdjék mezőgazdasági termelői karrierjüket;
28. felszólítja az Uniót és tagállamait a földművelés, a halászat és az erdőgazdálkodás felelősségteljes irányítására vonatkozó, az összes tagállam által ratifikált önkéntes iránymutatásainak végrehajtására, az EU mezőgazdasági struktúrára vonatkozó egyértelmű iránymutatásainak kialakítása érdekében; különösen a tagállamokat szólítja fel, hogy vegyenek fontolóra szélesebb körű társadalmi, gazdasági és környezetvédelmi célkitűzéseket, és kerüljék el a földspekuláció és a földkoncentráció helyi közösségekre gyakorolt nem kívánt hatásait az állami tulajdonban lévő erőforrások felhasználására és ezek ellenőrzésére vonatkozó intézkedések meghozatala során; felszólítja a tagállamokat, hogy tegyenek jelentést a Bizottságnak ezen iránymutatások földpolitikájukban történő felhasználásáról és alkalmazásáról;
29. ezzel kapcsolatban javasolja, hogy a Bizottság fogadjon el ajánlásokat az uniós földgazdálkodásról a földművelés, a halászat és az erdőgazdálkodás felelősségteljes irányítására vonatkozó, önkéntes iránymutatások szellemében és figyelembe véve a

mezőgazdaságra, a környezetre, a belső piacra és a területi kohézióra vonatkozó horizontális uniós keretet;

30. véleménye szerint a közvetlen kifizetések jobb ár-érték arányt képviselnének, ha azokat a mezőgazdasági üzem által kínált környezeti és társadalmi-gazdasági közjavak, s nem pedig pusztán a földterület nagysága alapján kerülnének kifizetésre;
31. rámutat a tagállamok előtt nyitva álló azon lehetőségekre, hogy 5%-kal csökkentsék a közvetlen kifizetések 150 000 eurós felső határt meghaladó részét az EU közvetlen kifizetésekről szóló 1307/2013/EK rendeletének 11. cikke értelmében (a közvetlen kifizetésekről szóló rendelet);
32. hiszi, hogy a megreformált KAP keretében határértékeket kell bevezetni és úgy kell kiigazítani a közvetlen kifizetések rendszerét, hogy az további súlyt adjon az első hektároknak, valamint lépéseket kell tenni a beruházások megkönnyítése és a kis gazdaságokat célzó közvetlen támogatás kifizetése érdekében; felszólítja a Bizottságot, hogy a mezőgazdasági területek koncentrációjának megakadályozása érdekében vezessen be hatékonyabb támogatáselosztási rendszert;
33. arra biztatja a tagállamokat, hogy nagyobb mértékben éljenek a KAP-források korlátozásához és újraelosztásához a rendelkezésükre álló hatáskörökkel, például annak lehetőségével, hogy a közvetlen kifizetések 30%-át a gazdaságok első hektárjai után határozzák meg, ezzel erősítve a kistermelőket és a családi gazdaságokat, amennyiben a tagállamok egyúttal a közvetlen kifizetésekről szóló rendelet 41. és 42. cikkében foglalt követelményeket is alkalmazzák; javasolja, hogy az első hektárok kedvezőbb támogatását nem gazdaságonként, hanem anyavállalatonként kell kiszámítani; felszólítja ezért a Bizottságot, hogy ne csak a KAP-támogatásban részesülő gazdaságok tulajdonosaira, hanem egyéb kedvezményezettekre, például a földtulajdonosokra/anyavállalatokra vonatkozó információkat is – az adatvédelmi szabályokkal összhangban – tegye közzé;
34. hangsúlyozza az „aktív mezőgazdasági termelő” fogalmának az egész EU-ban történő külön meghatározásának fontosságát, amely egyértelműen kapcsolódik a mezőgazdasági üzemben végzett munka fogalmához és pontos különbséget tesz a támogatható és nem támogatható földterületek között (pl. repülőterek, nyílt ipari területek, golfpályák); felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a közvetlen támogatás kedvezményezettjei kizárólag aktív mezőgazdasági termelők legyenek;
35. felhívja a Bizottságot, hogy értékelje valamennyi szakpolitikai területet – például a mezőgazdaságot, az energiaügyet, a környezetvédelmet, a regionális fejlesztést, a mobilitást, a finanszírozást és a beruházásokat – abból a szempontból, hogy ösztönzik vagy gátolják-e a mezőgazdasági földek koncentrációját az EU-ban, és a mezőgazdasági termelők és szervezeteik részvételével, valamint további érintett civil társadalmi szervezetekkel együtt indítsanak konzultációs eljárást a mezőgazdasági területek irányításával kapcsolatos jelenlegi helyzet értékelése céljából, a Világélelmezés-biztonsági Bizottság által megfogalmazott, a földművelés, a halászat és az erdőgazdálkodás felelősségteljes irányítására vonatkozó önkéntes iránymutatások fényében;
36. javasolja, hogy a tagállamok végezzenek célzott vizsgálatot a jelenlegi KAP nemzeti

szintű végrehajtásáról, a földkoncentráció nemkívánatos hatásainak meghatározása céljából;

37. megerősíti a Bizottság azon megállapítását, miszerint a talaj véges erőforrás, amely az éghajlatváltozás, a talajerózió, a túlzott igénybevétel vagy használat megváltoztatása miatt már komoly nyomás alatt van, és ezért támogatja a föld védelmében hozott ökoszociális intézkedéseket, ugyanakkor felhívja a figyelmet arra, hogy a termőföld terén kizárólag a tagállamok illetékesek;
38. kéri, hogy a helyi hatóságok és a mezőgazdasági termelők szervezeteivel együttműködésben biztosítsanak különleges védelmet a mezőgazdasági területeknek annak lehetővé tétele érdekében, hogy szabályozzák a mezőgazdasági földterületek értékesítését, használatát és bérbeadását az élelmezésbiztonság uniós szerződésekkkel, valamint az Európai Unió Bíróságának a földtulajdonnal és a földhöz való hozzáféréssel kapcsolatos ítélkezési gyakorlatával összhangban történő garantálására, valamint a négy alapvető európai szabadság és a közérdek érdekében;
39. javasolja, hogy az intézményközi átláthatóság érdekében a Bizottság engedjen nagyobb betekintést a Parlament számára a szerződések megsértésének eseteire vonatkozó iratokba és a tagállamok földpiaci szabályozásaival kapcsolatos előzetes döntéshozatali eljárásokba;
40. felhívja a Bizottságot, hogy a tagállamokkal és az érdekelt felekkel tegyen közzé olyan világos és átfogó kritériumokat – többek között a tőkepiacokon zajló, a mezőgazdasági földterületekkel kapcsolatos tranzakciókra vonatkozóakat –, amelyek egyenlő versenyfeltételeket biztosítanak és amelyekből a tagállamok számára egyértelművé válik, hogy az Európai Unió négy alapvető szabadsága keretében a földpiaci szabályozás mely intézkedései érvényesíthetők ahhoz, hogy a mezőgazdasági termelők a mezőgazdasági és erdészeti célú felhasználás érdekében könnyebben földhöz jussanak; felszólítja a Bizottságot, hogy vegye fontolóra a mezőgazdasági területek értékesítésére vonatkozó tagállami jogszabályok uniós joggal való összhangjának értékelésére irányuló jelenlegi eljárásokra vonatkozó moratórium bevezetését mindaddig, amíg a fent említett kritériumokat közzéteszik;
41. felhívja a Bizottságot, hogy hívja fel a tagállamok figyelmét a földügyletekhez kapcsolódó adókijátszás, korrupció és jogellenes gyakorlatok (például a „zsebszerződések”) elleni harcra, és támogassa őket ebben; felhívja a figyelmet a mezőgazdasági földek felvásárlásával kapcsolatos eljárásokat érintő visszaélések egyes tagállami igazságügyi hatóságok által vizsgált eseteire;
42. üdvözli a KAP egyszerűsítésére irányuló javaslatot, különösen a családi gazdálkodások, valamint a vidéki területeken működő mikro-, kis- és közepes vállalatok költségeinek és adminisztratív kiadásainak csökkentésére irányuló intézkedéseket;
43. felszólítja a Bizottságot, hogy a 2020 utáni időszakra szóló KAP tervezetének kidolgozása során őrizze meg a mezőgazdasági területek koncentrációjával szembeni intézkedéseket és dolgozzon ki további intézkedéseket a mikro-, kis- és közepes vállalatok támogatására;
44. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak,

valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

INDOKOLÁS

Földkoncentráció – egy európai jelentőségű kérdés

A földszerzés és a földkoncentráció régóta a Föld déli országaival összefonódó kérdések. Közelebbről vizsgálva azonban azt a következtetést kell levonnunk, hogy a földkoncentráció évek óta európai szintű kérdés is.

Földkoncentrációról akkor beszélünk, amikor a mezőgazdasági területekkel folytatott kereskedelem a földszerzés olyan mértékével függ össze, ami Európában szokatlan.

A 2010-es számok rámutatnak arra, hogy már a 27 tagú EU-ban a gazdaságok 3%-a rendelkezett a mezőgazdaságban hasznosított területek 50%-a felett, míg 2012-ben a gazdaságok 80%-a a mezőgazdasági földterületeknek csak 12%-át birtokolta.

A mezőgazdasági földterületek koncentrációjának szintje Európában hasonlít a földtulajdon olyan egyenlőtlen elosztásához, mint ami például Brazíliában, Kolumbiában és a Fülöp-szigeteken tapasztalható.

A mezőgazdasági földterület nem hagyományos árucikk, mivel a föld nem növelhető, és a földhöz jutás emberi jog. A néhány piaci szereplő kezében összpontosuló földkoncentráció súlyos társadalmi, kulturális, gazdasági és politikai hatással jár együtt valamennyi uniós tagállamban.

A pénzügyi eszközök koncentrációjához hasonlóan a mezőgazdasági területek túl magas koncentrációja kettéosztja a társadalmat, destabilizálja a vidéket, veszélyezteti az élelmiszer-ellátás biztonságát és ezáltal Európa ökológiai és szociális célkitűzéseit.

Általánosságban hiányoznak az európai földpiaci árakra és forgalomra vonatkozó átfogó, átlátható, naprakész, kiváló minőségű és egész Európában egységes adatok. Ez egyaránt érvényes a föld- és résztulajdon értékesítésére és bérleti díjaira.

Az európai mezőgazdaságra gyakorolt hatás

A mezőgazdasági földterületek ára és a bérleti díja Európa számos régiójában olyan szintre emelkedett, amely lehetetlenné teszi számos gazdaság számára, hogy megakadályozza a bérelt földterület elvesztését vagy hogy földvásárlással növelje földterületét, amire az életképes gazdaságok fenntartásához szükség lenne. Eltekintve attól a tényről, hogy alig van megvásárolható föld a földpiacon, a bérleti díjak mindemellett már nem a mezőgazdaságból elérhető jövedelemhez igazodnak. Így a tőkekövetelmények sok új piaci szereplő számára túl magasak és kockázatosak.

A társadalomra gyakorolt hatás

A földkoncentráció elsősorban a mezőgazdasági termelőket és dolgozókat érinti. Csupán második pillantásra válik egyértelművé az egész társadalmat érintő dimenzió. A felelősségteljes földhasználat és a fenntartható területgazdálkodás legjobb biztosítója a tulajdonlás. Előmozdítja a hovatartozás érzetét, és elősegíti azt, hogy az emberek a vidéki

térségekben maradjanak.

A földtulajdon széles diverzifikációja a szociális piacgazdaság egyik kulcsfontosságú tényezője, és fontos feltétele a gazdaság társadalmi kohéziójának. A mezőgazdasági használatban lévő területek nem csak a jó minőségű élelmiszerek és takarmányok pótolhatatlan termelési alapját képezik, de különös jelentőséggel bírnak az éghajlatváltozás és a talajerózió miatt már jelenleg is kárt szenvedő vízgazdálkodás, biológiai sokféleség és a talaj termőképessége szempontjából is.

A mezőgazdasági földterületek koncentrációjának okai és az ezzel kapcsolatos kihívások az EU-ban

Bár a mezőgazdasági földterületek árszintje uniós tagállamonként eltérő, a földkoncentráció így is folyamatosan nő egész Európában, negatív hatást gyakorolva a mezőgazdasági termelőkre.

Az EU-ban zajló földkoncentráció okai sokrétűek. Így a földvásárlás az élelmiszerek és a takarmány, az üzemanyagipar, a vegyipar és a textilipar megújuló nyersanyagai, illetve a nem fosszilis energiahordozók iránti növekvő kereslet miatt jelenleg a legjobb és legbiztonságosabb beruházási és bevételi lehetőséget jelenti világszerte a befektetők számára.

A reálértékekbe (azaz a földtulajdonba) való menekülés egyik oka, hogy a pénzügyi válság óta folyamatosan alacsonyok a kamatlábak. Ebből kifolyólag az ágazaton kívüli beruházók is érdekeltek a földvásárlásban.

A földkoncentráció mellett a mezőgazdasági területeket a nem mezőgazdasági célú használat is veszélyezteti elszigetelés, urbanizáció, idegenforgalom és infrastrukturális projektek formájában.

Ezért az uniós szakpolitikák és támogatások egy része segíti a gazdaságok terjeszkedési törekvéseit vagy a mezőgazdasági ágazaton kívüli beruházókat vonz be. A területalapú közvetlen kifizetések például a legnagyobb gazdaságok egyoldalú támogatásához vezetnek.

Hasonlóan működnek az EU vagy a tagállamok azon támogatási programjai is, amelyek például a nem fosszilis energiahordozókat támogatják és így fokozzák a versenyt az „élelmiszer – takarmány – üzemanyag” körében.

A földkoncentráció mértéke és üteme aggodalomra ad okot. Ez különösen igaz olyan országok esetében, mint Románia, Magyarország és Bulgária. Mindazonáltal ezek a problémák Németországban, Olaszországban és Spanyolországban is ismertek.

Számos tagállam felismerte a problémát, és igyekeznek jogszabályokkal hatni a tendencia ellen. Ez a törekvés gyakran ütközik a négy alapvető uniós szabadságok egyikébe: a tőke szabad mozgásába. Ez az egész EU területén jogosan alkalmazott alapvető szabadság, amely magában foglalja a nem uniós polgárokkal szembeni megkülönböztetés tilalmát, a mezőgazdasági földterületek értékesítésénél pedig korlátokba ütközik.

A mezőgazdasági földterületekhez való hozzáférés alapvető fontosságú

A mezőgazdasági földterületek Unión belüli koncentrációja sokrétű hatással van a társadalomra és az aktív gazdálkodókra. A fenntartható mezőgazdasági ágazat különösen rá van utalva a fiatalok mezőgazdasági földterülethez való hozzáférésére. Innovációs és beruházási hajlandóságuk létfontosságú a vidéki térségek jövője szempontjából. Ez az egyetlen módja annak, hogy megállítsuk az elöregedést a mezőgazdaságban, és tulajdonosok által vezetett családi és szövetkezeti gazdaságok révén biztosítsuk a gazdaságok utódlását és a többfunkciós mezőgazdaság működését.

INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL

Az elfogadás dátuma	21.3.2017
A zárószavazás eredménye	+: 34 -: 2 0: 6
A zárószavazáson jelen lévő tagok	John Stuart Agnew, Clara Eugenia Aguilera García, Eric Andrieu, José Bové, Daniel Buda, Nicola Caputo, Michel Dantin, Jean-Paul Denanot, Albert Deß, Diane Dodds, Herbert Dorfmann, Norbert Erdős, Luke Ming Flanagan, Martin Häusling, Esther Herranz García, Jan Huitema, Peter Jahr, Ivan Jakovčić, Elisabeth Köstinger, Zbigniew Kuźmiuk, Philippe Loiseau, Mairead McGuinness, Nuno Melo, Ulrike Müller, James Nicholson, Maria Noichl, Marijana Petir, Laurențiu Rebege, Jens Rohde, Maria Lidia Senra Rodríguez, Ricardo Serrão Santos, Czesław Adam Siekierski, Tibor Szanyi, Marco Zullo
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Paul Brannen, Angélique Delahaye, Maria Heubuch, Karin Kadenbach, Anthea McIntyre, Massimo Paolucci, John Procter, Molly Scott Cato, Estefanía Torres Martínez, Vladimir Urutchev

NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN

34	+
ALDE	Jan Huitema, Ivan Jakovčić, Ulrike Müller, Jens Rohde
ECR	Zbigniew Kuźmiuk
EFDD	Marco Zullo
ENF	Laurențiu Rebegea
GUE/NGL	Luke Ming Flanagan, María Lidia Senra Rodríguez, Estefanía Torres Martínez
NI	Diane Dodds
PPE	Daniel Buda, Michel Dantin, Herbert Dorfmann, Norbert Erdős, Esther Herranz García, Elisabeth Köstinger, Nuno Melo, Marijana Petir, Czesław Adam Siekierski, Vladimir Urutchev
S&D	Clara Eugenia Aguilera García, Eric Andrieu, Paul Brannen, Nicola Caputo, Jean-Paul Denanot, Karin Kadenbach, Maria Noichl, Massimo Paolucci, Ricardo Serrão Santos, Tibor Szanyi
Verts/ALE	José Bové, Martin Häusling, Molly Scott Cato

2	-
EFDD	John Stuart Agnew
ENF	Philippe Loiseau

6	0
ECR	Anthea McIntyre, James Nicholson, John Procter
PPE	Albert Deß, Peter Jahr, Mairead McGuinness

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodik